

অসমৰ সুৰীয়া জগতৰ বিশিষ্ট শিল্পী দম্পতী

শ্রীযুত দিলীপ শৰ্মা

আৰু

শ্রীমতী সুনক্ষিণা শৰ্মালৈ

নুমলীগড় শোধনাগাৰ শাখা সাহিত্য সভা

আৰু যুৱতীৰ্থ, অসম ৰ

শান্তিৰ সেৱাৰ্ধণা

৫ ফেব্ৰুৱাৰী, ২০০৮

নুমলীগড় শোধনাগাৰ নগৰাঞ্চল

অসমৰ সুবীয়া জগতৰ বিশিষ্ট শিল্পী দম্পত্তী
শ্রীহৃত দিলীপ শৰ্মা আৰু শ্রীমতী সুদক্ষিণা শৰ্মালৈ।
 নুমলীগড় শোখনাগাৰ শাখা সাহিত্য সভা আৰু মূর্তীৰ্থৰ
সাদৰ সম্বৰ্দ্ধনা

শ্রাবণজনৈ,

আধুনিক অসমীয়া সংস্কৃতিৰ সংগীত মানসক আপোনালোকে আপোনালোকৰ চিন্তা আৰু সাধনাৰে, মননীল সৃষ্টিৰে বিশেষভাৱে সমৃদ্ধ কৰিছে। কংকোৰৰ জ্যোতিপ্ৰসাৰ আগৰবালা আৰু কলাগুৰিৰ বিষ্ণু বাতাই অসমৰ লোকসামৰণীয়ৰ ঐতিহ্যক সম্পৰ্কীয়াৰ মাজেলি নতুন মৰ্যাদাবে প্ৰতিষ্ঠা কৰি সৃষ্টি কৰা আধুনিক সংগীতৰ নৰ আদৰ্শৰ ধৰ'ই দি আপোনালোকেও নিষ্পত্ত কৱছাই পুৰণি আৰু নতুন পৰম্পৰা আৰু আধুনিকতাৰ সুসমঞ্জস সামোগ সাধন কৰি অসমীয়া সংগীতৰ ইতিহাসলৈ এটি নতুন মতা আৰু আনি দিছে।

অসমীয়া সংগীতৰ নিষ্পত্ত আপোনালোকৰ একাগ্ৰ সাধনা ভাৰীকালৰ বাবে এটি প্ৰেৰণাৰ সৃষ্টি হৈ বৰ'।

অসমীয়া সাহিত্য তথা লোক সংস্কৃতিৰ অহেয়ন্দৰ দিষ্পত সংকেতৰ মুলীগড় শোখনাগাৰ শাখা সাহিত্য সভা' আৰু 'মূর্তীৰ্থ'ৰ সমূহ সহস্যৰ হৈ আপোনালোকলৈ সশ্রদ্ধ সহৰ্দন্ত আপন কৰিছে।

মুলতময়ে আপোনালোকক সুন্দৰ যায় আৰু দীৰ্ঘস্থু প্ৰদান কৰক।

প্ৰশংসনৰ বৰা
সম্পত্তি

ডাঃ মুশল চৌধুৰী
কাৰ্যকৰী সম্পত্তি
মূর্তীৰ্থ

অশোক সেনাপতি
সম্পত্তি

উপেক্ষে নাৰায়ণ শৰ্মা
সম্পত্তি

নুমলীগড় শোখনাগাৰ শাখা সাহিত্য সভা

৫ ডিসেম্বৰ, ২০০৮

নুমলীগড় শোখনাগাৰ নাৰায়ণ শৰ্মা

গণশিল্পী দিলীপ শৰ্মা

১৯২৯ চনৰ পৰা প্ৰকাশিত যুগজয়ী আলোচনী ‘আৱাহন’ৰ প্ৰতিষ্ঠাপক সম্পাদক ডাঃ দীননাথ শৰ্মাৰ সুযোগ পুত্ৰ শ্ৰী দিলীপ শৰ্মাৰ জন্ম হয় ১৯২৬ চনৰ ২৫ জানুৱাৰীত পাঠশালাৰ বাহুনকুছি গৰাবত। শৈশৱ, কৈশোৱ আৰু যৌৱনৰ আগড়োখৰ পাৰ হৈছিল কলকাতাতে সৰকালৰে পৰা বাংলা ভাষাত শিক্ষা প্ৰহণ কৰা শ্ৰী শৰ্মাই ১৯৪২ চনত মেট্ৰিক পাছ কৰি কলকাতাৰ চেন্ট জেভিয়াৰ্ছ কলেজত বি.এ. লৈকে পতে। পিতৃ সাহিত্যসেৱী হোৱা হেতুকে তেওঁৰ ঘৰখনতেই লগ পাইছিল বিভিন্নজন ছাত্ৰ আৰু লেখক সকলক। সেই সকলৰ ভিতৰত — লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা, পদ্মনাথ গোহাওয়ে বৰুৱা, বমা দাশ,

মাধৱ বেজবৰুৱা, ভৰানন্দ দত্ত, প্ৰফুল্ল দত্ত গোস্বামী, আনন্দিৰাম দাস হলিবাৰাম ডেকা, হৰেন্দ্ৰ নাথ শৰ্মা, লক্ষ্মেশ্বৰ শৰ্মা, যতি নাৰায়ণ শৰ্মা, বিৰিপিৎ কুমাৰ বৰুৱা, ইশ্বৰ প্ৰসাদ চৌধুৰী আদি। স্থানীয় ওঙ্কাদসকলৰ ওচৰত উচ্চাঙ্গ সংগীতৰ শিক্ষা প্ৰহণ কৰাৰ ওপৰিও জ্যোতিপ্ৰসাদ, বিষ্ণু বাভা, কমল নাৰায়ণ চৌধুৰী, পুৰুষোত্তম দাস আদিৰ ওচৰত অসমীয়া গীত-মাত আদি শিকে। ১৯৪২ চনত কমল নাৰায়ণ চৌধুৰী আৰু পুৰুষোত্তম দাসৰ পৰিচালনাত কলকাতাৰ ইঁচ এম. ডি. কোম্পানীত অসমীয়া গীত বৰ্কেড কৰি পাছলৈ বিষ্ণু বাভাৰ গীতকে আদি কৰি একাদিক্ৰমে বহু অসমীয়া গীত বৰ্কেড কৰা শ্ৰী শৰ্মাই সেই বছৰতে অল ইওয়া বেডিত' কলকাতাৰ পৰা প্ৰচাৰিত দৈনিক আধাৰচৰ্চা অসমীয়া অনুষ্ঠানৰ প্ৰথমজন অসমীয়া শিল্পী হিচাপে আঘাপ্রকাশ কৰে।

১৯৪৯ চনত জ্যোতিপ্ৰসাদৰ ‘জয়মতী’ কথাছবিৰ পুনৰ শব্দ সংযোজন কৰা নতুন সংস্কৰণত সহকাৰী সংগীত পৰিচালক কপে কাম কৰাৰ উপৰিও ‘লুইতৰে পানী যাবি অ’ বৈ’, ‘মোৰে ভাৰতৰে ...’ আদি গীতত কঠাদান কৰে। চাঞ্চৰ দশকত ‘বিপ্লবী’, পঞ্চাশৰ দশকত ‘নিমিলা অঙ্ক’ কথাছবিত ‘যাৰ জীৱনৰ জেউতি হেৰোল’ গীতত কঠাদান আৰু যাঠিৰ দশকত ড় ভূপেন হাজৰিকাৰ ‘চিক্ৰিক্ৰ বিজুলী’ কথাছবিত কঠাদান আৰু অভিনয় কৰে। গুণসিদ্ধু হাজৰিকাৰ পৰিচালিত প্ৰথম অসমীয়া শিশু

কথাছবি “অবুজ দেনা”ত সংগীত পরিচালনা তেখেতৰ কৃতিত্বৰ অন্য এক স্থানৰ।

ছল্পিছৰ দশকত বিষ্ণু বাভা বচিত ‘শঙ্কৰদেৱ’ পালা বেৰ্কডতো কঠাদান কৰাৰ লগতে সৰ্বেশ্বৰ চক্ৰবৰ্তীৰ বিষ্ণু শক্তি'ত সংগীত পরিচালনা কৰিছিল।

শ্রী শৰ্মাই ‘গীত গাঁও একেলগে’, ‘অৰূপ তোমাৰ বাণী’, ‘যাউতিযুগীয়া’, ‘চিৰ সুন্দৰ সংস্কৃতি’ আদি বিভিন্ন শ্ৰব্য কেছেটে কঠাদান কৰিছে। “অৰূপ তোমাৰ বাণী” কেছেটটি বৰীলৰ সংগীতৰ অসমীয়া কপাস্তৰ। কুলদা কুমাৰ ভট্টাচাৰ্যৰ পৰিচালনাত প্ৰকাশ পোৱা ‘কাৰেণ্ডৰ লিগিবী’ নাটকৰ শ্ৰব্য কেছেটে তেখেতে সংগীত পৰিচালনা কৰিছে। শেহতীয়াকৈ ‘জোনাকী বাট’ শীৰ্ষক জ্যোতি সংগীতৰ এটি কেছেটো তেখেতে পৰিচালনা কৰাৰ উপৰিও কঠাদানো কৰিছে।

শ্রীশৰ্মাই ১৯৫৪ চনত স্বৰ্গীয় নীলকান্ত হাজৰিকাৰ কল্যা কুইনী হাজৰিকা (সুদক্ষিণা)ৰ সতে বিবাহ পাশত আৱদু হোৱাৰ পিছৰে পৰা আজিলৈকে যুগ্মভাৱে অসম আৰু ভাৰতৰ বিভিন্ন প্ৰান্তত গীত পৰিবেশন কৰি আহিছে।

১৯৫৩ আৰু ১৯৫৫ চনত ভাৰতৰ সাংস্কৃতিক প্ৰতিনিধিৰ দলত অসমৰ হৈ প্ৰতিনিধিত্ব কৰি চীন আৰু পোলেণ্ড দেশত গীত-মাত পৰিবেশন কৰাৰ উপৰিও চীন, পোলেণ্ড আৰু ৰাছিয়া আদি দেশৰ ৰেডিও'ত অসমীয়া গীত-মাত পৰিবেশন কৰিছিল। ২০০০ চনত অসম সাহিত্য সভাৰ ইংলেণ্ড শাখাৰ আমন্ত্ৰণ কৰে শ্রীশৰ্মা শঙ্কৰদেৱৰ জন্ম জয়ত্বীত পত্ৰী সুদক্ষিণাৰ সৈতে গীত পৰিবেশন কৰে।

১৯৫২ চনত বিশিষ্ট সংগীতদ্বয় স্বৰ্গীয় বীৰেণ ফুকন আৰু পুৰুষোত্তম দাসৰ লগত মিলি “ত্ৰিবেণী” নামৰ অসমীয়া গীতৰ স্বৰলিপি প্ৰকাশ কৰা শ্রী শৰ্মাই অসম চৰকাৰৰ সাংস্কৃতিক দণ্ডৰ অধীনত জ্যোতি সংগীতৰ বিশেষজ্ঞ কমিটিৰ এজন সদস্য হিচাপে ‘সুৰ জেউতি’ শীৰ্ষক জ্যোতিপ্ৰসাদৰ গীতৰ স্বৰলিপি (ইতিমধ্যে তিনিটা খণ্ড প্ৰকাশিত হৈছে) প্ৰস্তুতকৰণত সহায় কৰিছে।

১৯৭৮ চনত পিতৃৰ বিয়োগৰ পিছত ১৯৮৫ চনৰ পৰা “আৱাহন” আলোচনীৰ সম্পাদনা তথা প্ৰকাশনৰ দায়িত্ব প্ৰহণ কৰে।

১৯৯৬ চনত অসমৰ বাতৰি কাকতৰ দেৰশ বছৰীয়া জয়ত্বীত তেখেতে সাংবাদিক হিচাপে সম্বৰ্দ্ধনা লাভ কৰে। মাজুলীৰ আউনিআটী সত্ৰৰ সত্ৰাধিকাৰ শ্ৰীশৰ্মাই পৰিবেশন কৰাৰ দ্বাৰা আউনিআটী সত্ৰৰ ধৰ্মীয় গীতসমূহ আৰু বৰগীতৰ স্বৰলিপি প্ৰস্তুতকৰণৰ বাবেও তেখেতক দায়িত্ব অৰ্পন কৰিছে।

সংগীত জগতলৈ আগবঢ়োৱা অৱদানৰ বাবে ১৯৯৪ চনত তেখেতখ কমল নাৰায়ণ চৌধুৰী বঁটাৰে সন্মানিত কৰা হয়। অসমৰ সংগীত জগতলৈ আগবঢ়োৱা বিশিষ্ট অৰিহণাৰ বাবে অসম চৰকাৰৰ দ্বাৰা ২০০১ চনত শিল্পী বঁটাৰে সন্মানিত হোৱা শ্ৰী শৰ্মাই ২০০২ চনত জ্যোতি সংগীত চৰ্চাৰ বাবে আগবঢ়োৱা অৱদানৰ বাবে পত্ৰী শ্ৰীমতী সুদক্ষিণা শৰ্মাৰ সৈতে সংগীত নাটক অকাডেমি বঁটা লাভ কৰে।

বিশিষ্টা কঠশিল্পী সুদক্ষিণা শৰ্মা

১৯৩৪ চনত গুৱাহাটীত জন্মগ্ৰহণ কৰা শ্ৰীমতী সুদক্ষিণা শৰ্মাই ১৯৪৩ চনৰ পৰাই সুমধুৰ সুললিত আৰু স্বকীয় বৈশিষ্ট্যপূৰ্ণ কঠৰে অসমৰ সংগীতপ্ৰেমী শ্ৰোতাক মুক্ত কৰি বাখিছে। সংগীত জগতৰ এইগৰাকী মূৰ্ত্তমান কঠশিল্পীয়ে বাল্যকালতে লাভ কৰিছিল ৰূপকোৱাৰ জ্যোতিপ্ৰসাদ, কলাশুৰ বিষ্ণু বাভা আৰু নটসূৰ্য ফণী শৰ্মাৰ দৰে যুগজয়ী শিল্পীৰ সামিধ্য। ১৯৪৩ চনৰে পৰা বিষ্ণু বাভাৰ গীতকে আদি

অসমৰ সুৰীয়া জগতৰ বিশিষ্ট শিল্পী দম্পত্তি

শ্ৰীমুতি দিলীপ শৰ্মা আৰু শ্ৰীমতী সুদক্ষিণা শৰ্মালৈ

নূহলীগড় শোখনাগৰ শাখা সাহিত্য সভা আৰু যুৰতীর্থৰ

সাদৰ সমৰ্পণনা

শ্ৰীভাজনেৰু

আধুনিক অসমীয়া সংস্কৃতিৰ সংগীত মানসক আপোনালোকে
আপোনালোকৰ চিন্তা আৰু সাধনাবে, মননীল সৃষ্টিবে বিশেষভাৱে সমৃদ্ধ
কৰিছে। কপোৰৰ জ্যোতিপ্রসাদ আগবঢ়ালা আৰু কলাওক বিশ্ব বাতাই
অসমৰ লোকসংগীতৰ ঐতিহ্যক সম্পৰ্কীয়াৰ মাজেজি নতুন যৰ্ম্মদাবে প্ৰতিষ্ঠা
কৰি সৃষ্টি কৰা আধুনিক সংগীতৰ নব আৰ্দ্ধৰ ধাৰাই দি আপোনালোকেও
নিজস্ব কল্পনাটিকে পূৰ্ণি আৰু নতুন পৰম্পৰা আৰু আধুনিকতাৰ সমৃদ্ধিস
সংযোগ সাধন কৰি অসমীয়া সংগীতৰ ইতিহাসলৈ এটি নতুন মাত্ৰা আনি
দিছে।

অসমীয়া সংগীতৰ সিলেট আপোনালোকৰ একাশে সাধনা ভাৰীকালৰ বাবে
এটি প্ৰেৰণাৰ সুৰ্তি হৈ ৰ'ব।

অসমীয়া সাহিত্য তথা লোক সংস্কৃতিৰ অধ্যেষ্ঠৰ মিশ্রত সংকলনৰ
নূহলীগড় শোখনাগৰ শাখা সাহিত্য সভা' আৰু যুৰতীর্থ'ৰ সন্মুহ সদস্যৰ
হৈ আপোনালোকলৈ সমৃদ্ধ সমৰ্পণনা আপন কৰিছে।

মিশ্রত আপোনালোকক সুন্দৰ স্থায় আৰু দীৰ্ঘযু প্ৰাণ কৰক॥

প্ৰেৰণাৰ মৰা
সংস্কৃতি
ডাঃ মুণ্ডা চৌধুৰী
কাৰ্যবৰ্তী সম্পত্তি
যুৰতীৰ্থ

অশোক সেনাপতি
সংস্কৃতি
উপেক্ষ বাবাৰাম শৰ্মা
সম্পত্তি
নূহলীগড় শোখনাগৰ শাখা সাহিত্য সভা

৫ জুনৰ দিন,
মুন্ডাচৌধুৰীৰ কাৰ্যবৰ্তী
নূহলীগড় শোখনাগৰ কাৰ্যবৰ্তী

মাধৰ বেজবৰুৱা, তবানন্দ দত্ত, প্ৰফুল্ল দত্ত গোস্বামী, আনন্দিবাম দাস হলিবাম ডেকা, হৰেন্দ্ৰ নাথ শৰ্মা, লক্ষ্মেশ্বৰ শৰ্মা, যতি নাৰায়ণ শৰ্মা, বিৰিষি কুমাৰ বৰুৱা, ইশ্বৰ প্ৰসাদ চৌধুৰী আদি। স্থানীয় ওস্তাদসকলৰ
ওচৰত উচ্চাঙ্গ সংগীতৰ শিক্ষা গ্ৰহণ কৰাৰ ওপৰিও জ্যোতিপ্রসাদ, বিষ্ণু বাভা, কমল নাৰায়ণ চৌধুৰী,
পুৰুষোত্তম দাস আদিৰ ওচৰত অসমীয়া গীত-মাত আদি শিকে। ১৯৪২ চনত কমল নাৰায়ণ চৌধুৰী
আৰু পুৰুষোত্তম দাসৰ পৰিচালনাত কলকাতাৰ এইচ. এম. ভি. কোম্পানীত অসমীয়া গীত বৰ্কেড কৰি
পাছলৈ বিশ্ব বাভাৰ গীতকে আদি কৰি একাদিক্ৰিমে বহু অসমীয়া গীত বৰ্কেড কৰা শ্ৰী শৰ্মাই সেই বছৰতে
অল ইণ্ডিয়া 'বেডিআ' কলকাতাৰ পৰা প্ৰচাৰিত দৈনিক আধাৰটীয়া অসমীয়া অনুষ্ঠানৰ প্ৰথমজন অসমীয়া
শিল্পী হিচাপে আঘাপকাশ কৰে।

১৯৪৯ চনত জ্যোতিপ্রসাদৰ "জয়মতী" কথাছবিৰ পুনৰ শব্দ সংযোজন কৰা নতুন সংস্কৰণত
সহকাৰী সংগীত পৰিচালক কাপে কাম কৰাৰ উপৰিও "লুইতৰে পানী যাবি অ' বৈ", "মোৰে ভাৰতৰে
..." আদি গীতত কঠাদান কৰে। চল্লিচৰ দশকত "বিপ্লবী", পঞ্চাশৰ দশকত "নিমিলা অঙ্গ" কথাছবিত
"ঘাৰ জীৱনৰ জেউতি হেৰোল" গীতটিত কঠাদান আৰু যাঠিব দশকত ড° ভূপেন হাজৰিকাৰ "চিকমিক্
বিজুলী" কথাছবিত কঠাদান আৰু অভিনয় কৰে। গুণসমৃদ্ধ হাজৰিকাৰ পৰিচালিত প্ৰথম অসমীয়া শিশু

গণশিল্পী দিলীপ
শৰ্মা

১৯২৯ চনৰ পৰা প্ৰকাশিত
যুগজয়ী আলোচনী "আৱাহন"ৰ
প্ৰতিষ্ঠাপক সম্পাদক ডাঃ দীননাথ
শৰ্মাৰ সুযোগ্য পুত্ৰ শ্ৰী দিলীপ শৰ্মাৰ
জন্ম হয় ১৯২৬ চনৰ ২৫
জানুৱাৰীত পাঠশালাৰ বামুনকুছি
গাঁৰত। শৈশৱ, কৈশোৰ আৰু
যৌবনৰ আগভোগৰ পাৰ হৈছিল
কলকাতাত। কলকাতাতে
সৰকালৰে পৰা বাংলা ভাৰত শিক্ষা
গ্ৰহণ কৰা শ্ৰী শৰ্মাই ১৯৪২ চনত
মেট্ৰিক পাছ কৰি কলকাতাৰ চেন্ট
জেভিয়াৰ্ছ কলেজত বি.এ. লৈকে
পড়ে। পিতৃ সাহিত্যসেৱী হোৱা
হেতুকে তেওঁৰ ঘৰখনতেই লগ
পাইছিল বিভিন্নজন ছাত্ৰ আৰু
লেখক সকলক। সেই সকলৰ
ভিতৰত — লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা,
পদ্মনাথ গোহাঞ্জি বৰুৱা, বৰ্মা দাশ,